

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Simona, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Jihlavě**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Jihlavě pod sp. zn. 22 EC 459/2010, o 71 448 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **ČEZ ICT Services, a. s.**, se sídlem v Praze 4, Duhová 1531/3, IČ 26470411, zastoupené Mgr. Davidem Jüngerem, advokátem se sídlem 28. října 219/438, Ostrava-Mariánské Hory, a žalovaného J. M.,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci žaloby o zaplacení ceny za přefakturaci měsíčních poplatků za službu od operátora vedené u Okresního soudu v Jihlavě pod sp. zn. 22 EC 459/2010, **je** soud.
- II. Usnesení Okresního soudu v Jihlavě ze dne 4.1.2011, čj. 22 EC 459/2010 - 78, se v tomto rozsahu **zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 26. 11. 2012 se Český telekomunikační úřad (dále též jen „navrhovatel“) domáhá, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním a Okresním soudem v Jihlavě ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 22 EC 459/2010.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně (ČEZ ICT Services, a. s., resp. ČEZnet, a. s.) uzavřela se žalovaným dne 15. 2. 2007 „*Smlouvu o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích*“ č. 07-00211 (dále jen „smlouva“), jejímž předmětem bylo poskytování komunikační služby v mobilních sítích, pronájem mobilního telefonu, SIM a zvýhodněné volání pro potřebu zaměstnanců společnosti Skupiny ČEZ. Ve smlouvě smluvní strany sjednaly pronájem jednoho koncového mobilního zařízení kategorie „A“ Nokia 6288 za úhradu ve výši 500 Kč měsíčně. K telefonnímu číslu X sjednaly smluvní strany tarifní nastavení O2 Optimum Profi. Podpisem smlouvy se žalovaný zavázal k placení ceny, která je složena ze dvou položek, a to z ceny za pronájem koncového

mobilního zařízení a z „předfakturace“ měsíčních poplatků za službu poskytnutou operátorem Telefónica Czech Republic, a. s.

Jelikož žalovaný neplatil cenu za poskytované služby, žalobkyně smlouvu dne 18. 1. 2010 vypověděla a návrhem na vydání platebního rozkazu podaným dne 28. 9. 2010 u Okresního soudu v Jihlavě se domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit dlužnou částku s příslušenstvím a přiznal žalobkyni náhradu nákladů soudního řízení.

Okresní soud v Jihlavě usnesením ze dne 4. 1. 2011, čj. 22 EC 459/2010 - 78, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), rozhodl o nákladech řízení (výrok III.) a o vrácení soudního poplatku (výrok IV.). Okresní soud vycházel z § 7 odst. 1 a § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a z § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), a dospěl k závěru, že projednání a rozhodnutí věci brání nedostatek pravomoci soudu. Jedná se totiž o spor vzniklý podle zákona o elektronických komunikacích; žalobce poskytoval žalovanému služby jako poskytovatel telekomunikačních služeb, žalovaný neplnil povinnosti stanovené ve smlouvě mezi stranami a žalobci tak vzniklo právo požadovat po žalovaném smluvní plnění. Podle okresního soudu na věci nic nemění to, že žalobce poskytoval služby prostřednictvím třetí osoby, protože z obchodního rejstříku vyplývá, že je sám také osobou vykonávající telekomunikační činnost. Okresní soud uzavřel, že k rozhodování ve věci je příslušný Český telekomunikační úřad.

Zvláštní senát se výše specifikovaným usnesením okresního soudu již zabýval, a to na základě návrhu Českého telekomunikačního úřadu ze dne 8. 12. 2011. Zvláštní senát usnesením ze dne 6. 3. 2012, čj. Konf 100/2011-24, zrušil usnesení okresního soudu v části týkající se zaplacení ceny za pronájem a prodej mobilního telefonu a rozhodl, že příslušným vydat rozhodnutí ve věci žaloby o zaplacení ceny za pronájem a prodej mobilního telefonu, vedené u Okresního soudu v Jihlavě pod sp. zn. 22 EC 459/2010, je soud.

Navrhovatel v nyní podaném návrhu odmítl pravomoc i ve zbývajících částech sporu (v části týkající se zaplacení částky ve výši 51 148 Kč včetně DPH s příslušenstvím) z titulu úhrady za „předfakturaci“ měsíčních poplatků od operátora. Navrhovatel namítl absenci osobní podmínky stanovené v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, jejíž splnění je nutné pro to, aby ve věci mohl rozhodovat Český telekomunikační úřad. Ze smlouvy uzavřené dne 15. 2. 2007 vyplývá, že měsíční cena, kterou byl žalovaný povinen hradit, se skládá ze dvou částí, a to z měsíční ceny za pronájem mobilního telefonu a z „předfakturace“ měsíčních poplatků za službu poskytovanou operátorem. Předmětem smlouvy není podle navrhovatele samotné poskytování služeb poskytnutých žalobkyni společností Telefónica Czech Republic, a. s. (resp. Eurotel Praha, spol. s r. o.), ale následné přenechání či zprostředkování těchto služeb poskytnutých žalobkyni společností Telefónica. V postavení účastníka se tak nachází žalobkyně, poskytovatelem služeb (osobou vykonávající komunikační činnost) je společnost Telefónica. Předmětem žaloby je spor vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a žalovaným, k jehož rozhodování má pravomoc Okresní soud v Jihlavě.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Okresní soud v Jihlavě, navrhovatel po postoupení věci popírá pravomoc rozhodovat

spor v části týkající se zaplacení částky za „přefakturaci“ měsíčních poplatků ve výši 51 148 Kč včetně DPH s příslušenstvím. Jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Zvláštní senát poprvé v usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, (dostupné na www.nssoud.cz) vyslovil, že pravomoc navrhovatele rozhodovat účastnické spory podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je založena naplněním osobního a věcného předpokladu.

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích se naplní tehdy, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplat, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („*účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích („*uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*“);

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích vznikne tehdy, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je základní povinností účastníka resp. uživatele veřejně dostupné služby podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát opakovaně rozhodoval o pravomoci v kompetenčních sporech, v nichž se žalobce (dle obsahu spisu osoba odlišná od osoby poskytovatele služeb elektronických komunikací) domáhal na povinné osobě plnění za služby elektronických komunikací.

Zvláštní senát přitom rozlišil situace, kdy nárok na plnění žalovanou osobou (zaplatit cenu dle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích) původně vznikl osobě vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jako poskytovateli služeb elektronických komunikací a na žalobce - osobu odlišnou - přešel teprve smluvním postoupením pohledávky (*cessio voluntaria*). V těchto případech zvláštní senát rozhodl o pravomoci navrhovatele s tím, že postoupením pohledávky se její charakter nemění, neboť se nejedná o zánik dosavadního a vznik nového závazkového vztahu, ale o změnu závazku v jeho subjektu, přičemž rozhodující je splnění podmínek pravomoci navrhovatele v okamžiku vzniku tohoto závazku (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, dostupné na www.nssoud.cz).

Zvláštní senát se zabýval dalšími případy, ve kterých žalobce na základě smluvního vztahu pouze umožnil žalovanému využít služeb elektronických komunikací poskytnutých osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích, např. z důvodu sjednání výhodnější ceny za tyto služby mezi žalobcem a poskytovatelem služby (srov. např. usnesení zvláštního senátu ze dne 15. 12. 2010, čj. Konf 59/2010 - 12, ze dne 30. 3. 2011, čj. Konf 71/2010 - 12, vše dostupné na www.nssoud.cz). V těchto věcech zvláštní senát vyslovil, že je dána pravomoc soudu.

Proto, aby zvláštní senát zjistil, o který případ se nyní jedná, posuzoval povahu smluvního vztahu žalobkyně a žalovaného. Tento vztah založila „*Smlouva o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích*“ č. 07-00211 ze dne 15. 2. 2007 (dále jen „*smlouva*“), sjednaná jako inominátní smluvní typ podle § 269 odst. 2 obchodního zákoníku. Zvláštní senát v usnesení ze dne 7. 5. 2010, čj. Konf 14/2010 - 8, publikovaném pod č. 2115/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, vyslovil pravidlo, že pro určení orgánu příslušného rozhodovat spory vzniklé na základě smlouvy „*není relevantní, jak byla předmětná smlouva formálně označena, nýbrž její skutečný obsah*“. Samotné sjednání smlouvy označené jako smlouva o poskytování telekomunikačních služeb, byť i s poskytovatelem, který získá oprávnění vykonávat komunikační činnost od navrhovatele (jako v případě žalobkyně), proto neznamená automatické založení pravomoci navrhovatele rozhodovat spor.

Ze smlouvy vyplývá, že předmětem smlouvy bylo poskytování komunikační služby v mobilních sítích, pronájem mobilního telefonu, SIM a zvýhodněné volání pro potřebu zaměstnanců společnosti Skupiny ČEZ. Ve smlouvě smluvní strany sjednaly pronájem jednoho koncového mobilního zařízení kategorie „A“ Nokia 6288 za úhradu ve výši 500 Kč měsíčně. K telefonnímu číslu X sjednaly smluvní strany tarifní nastavení O2 Optimum Profi.

Právní vztah mezi žalobkyní a žalovaným je podmíněn nezávisle existujícím smluvním vztahem žalobkyně a operátora. Žalobkyně jako osoba, která umožňuje účastníkům využít služeb elektronických komunikací operátora v rámci vymezeném tímto nezávislým smluvním vztahem, v tomto případě sama služby elektronických komunikací nevykonává, a není proto osobou vykonávající komunikační činnost. Tou je pouze společnost Telefónica. Žalobkyně proto není osobou poskytující sjednané služby elektronických komunikací podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Taktéž žalovaného nelze považovat za účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Pokud by žalovaný byl povinen plnit společnosti Telefónica, byť prostřednictvím žalobkyně, musel by mezi žalovaným a touto společností existovat právní vztah. Zvláštní senát však existenci takového právního vztahu, jak je výše pojednáno, neshledal.

Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci tedy nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že „*Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku*“. O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti s žalobkyní poskytnutými službami nejedná. Smyslem citovaného ustanovení

je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi společností Telefónica a žalovaným žádný právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro aplikaci § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

Jelikož nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci navrhovatele (Českého telekomunikačního úřadu) podle § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, splnění věcné podmínky podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zvláštní senát již nemusel posuzovat.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Nymburce ze dne 4. 1. 2011, čj. 22 EC 459/2010 - 78, v té části, jíž bylo rozhodnuto o postoupení sporu Českému telekomunikačnímu úřadu ve věci zaplacení částky za poskytnuté služby za „přefakturaci“ měsíčních poplatků od operátora. Okresní soud proto bude rozhodovat o celé žalobě ze dne 28. 9. 2010, tedy jak o pohledávce z nezaplacené ceny za pronájem a prodej mobilního telefonu – jak vyslovil zvláštní senát již v usnesení ze dne 6. 3. 2012, čj. Konf 100/2011 - 24, tak ve zbývajících částech pohledávky.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Jihlavě pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. března 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu